

Kl. 14.55

Som jeg husker forløbet, som nu er godt 2 år gammelt, kom det i gang takket være Venstres og SF's kontakt med hinanden. De to partier gjorde i Folketingets Retsudvalg en stor indsats for at få et meget bredt forlig i gang om en ny adoptionslov. Så vi andre partier er faktisk Venstre megen tak skyldig, fordi de var med til at nedsætte det her Adoptionsråd. Netop derfor forekommer det så utrolig urimeligt og mærkværdigt, at man nu vil nedlægge det samme råd igen, som vi andre var glade for, at Venstre bidrog med at oprette.

Synes fru Inge Dahl-Sørensen ikke, at det er en relevant indvending at have?

(Kort bemærkning).

Inge Dahl-Sørensen (V):

Jo, jeg forstår godt skuffelsen som sådan. Men jeg kunne måske også på en eller anden måde godt tænke mig, at sådan noget fortsatte, men kan det så ikke bare fortsætte uden for det, der hedder et nedsat råd?

Jeg kan stadig væk ikke forstå, at alt går i stå af den grund. Jeg bliver nødt til at sige, at herreste gud, nej, det må man ikke sige, men lad det nu blomstre nedefra. Alt går ikke i stå, fordi dette råd ikke er der. De samme mennesker er der jo stadig væk, og jeg går ud fra, at de har en kæmpe interesse i at fodre os med al deres gode viden, så det fremover kan fortsætte, ikke som det råd det var, men som en græsrodsbevægelse, som fodrer Justitsministeriet med gode råd. Og der er da ikke nogen, der lukker af for nogen, hvis de kommer med gode råd.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Fru Sandy Brinck, derefter fru Elisabeth Arnold. Og så ønsker formanden at gå videre i talerrækken.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Det har jeg forståelse for, hr. formand, men nu nåede vi jo så frem til sagens kerne. Altså ud over at fru Inge Dahl-Sørensen tidligere har sagt, at her ikke er penge at spare, og at fru Inge Dahl-Sørensen også ønsker, at arbejdet skal fortsætte et andet sted; folkene forsvinder jo ikke, og hvordan fru Dahl-Sørensen nu argumenterede, jamen så er det jo kun et spørgsmål om, at også Justitsministeriet skulle komme med et eller andet antal råd og nævn til den samlede liste. Så er

det jo kun et spørgsmål om, at det rent administrativt ikke står nogle steder.

Det må være begrundelsen. Det er det, vi kan nå frem til som begrundelsen – til trods for at behovet stadig væk eksisterer hos adoptivbørn og adoptivforældre. Og det ser regeringen og regeringspartiet Venstre så åbenbart stort på. Det er det, vi må konkludere.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Fru Inge Dahl-Sørensen har nu gentagne gange sagt, at alt går ikke i stå, fordi det her bliver nedlagt. Nej, det er da klart, selvfølgelig gør det ikke det. Landets ve og vel står og falder ikke med, om et råd, der koster 200.000 kr. om året, består eller ej. Men det, der kommer til at få en skadevirkning, er det samarbejdende folkestyre.

Vi havde et forbilledligt eksempel i Retsudvalget på, at selvstændige politikere fra partier uden for regeringen tog initiativ til at sikre et bredt flertal for en vigtig lovgivning, som ellers ikke ville være kommet i stand. Og jeg synes, det var et smukt eksempel på, at man ved at samarbejde på tværs af partierne kunne opnå noget, som alle kunne glæde sig over bagefter. Den tillid til hinanden kan vi jo ikke have mere, når man kan forvente, at et parti ganske få år efter siger: Nå, i øvrigt nedlægger vi det, som vi ved opbydelser af ganske mange kræfter gjorde alt, hvad vi kunne, for at samle Folketingets Retsudvalg om dengang.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Fru Lissa Mathiasen som ordfører.

Lissa Mathiasen (S):

Jeg skal ikke lægge skjul på, at det var med stor undren, da vi i januar så listen over råd og nævn m.v., som skulle nedlægges, og dér også kunne se, at Adoptionsrådet var med blandt dem. Men vores undren blev altså ikke mindre efter at have læst det fremlagte lovforslag.

Når man ser bemærkningerne til forslaget, så begrundes nedlæggelsen af Adoptionsrådet med en bedre prioritering af offentlige midler samt med at skabe en mere gennemsigtig statslig administration. Jeg vil sige, at den begrundelse, der kommer her, ikke gør vores undren mindre.

Det at adoptere et udenlandsk barn er en meget stor beslutning for de mennesker, der gør det, men det er om muligt for de børn, det drejer sig om, en endnu større omvæltning i deres liv.